

[Indenrigsministeren.]

Usædelighed og venerisk Smitte, den Lov, der, fordi den traadte i Kraft i Oktober 1906, almindelig kaldes Oktoberloven. Udvalget blev nedsat paa Foranledning af Dansk Dermatologisk Selskab og Sundhedsstyrelsen, og Grunden til Udvalgets Nedsættelse var jo i første Række den voldsomme Stigning i Antallet af smittede med Kønssygdomme, som har fundet Sted i de senere Aar, vel først og fremmest i Forbindelse med Krigsforholdene. Stigningen i de anmeldte Tilfælde af Kønssygdomme fremgaar i øvrigt af de Tabeller, der findes Side 12—20 i Udvalgets Betænkning, af hvilken Eksemplarer er omdelt til det høje Tings Medlemmer.

I det nedsatte sagkyndige Udvalg, der afgav Betænkning i Marts 1946, fandtes der Repræsentanter baade for Centraladministrationen, Københavns Universitet, de særlig sagkyndige Foreninger, som er Dansk Dermatologisk Selskab og Dansk Forening til Kønssygdommens Bekæmpelse, samt for Politiet og Lægerne, idet saavel Embedslægerne som de visiterende Læger, de praktiserende Læger og Sygehuslægerne var repræsenteret i Udvalget, hvis Sammensætning saaledes var meget alsidig. Udvalgets Betænkning var enstemmig, og det Lovforslag, som jeg hermed forelægger det høje Ting, slutter sig temmelig nøje til det Forslag, der udarbejdedes af Udvalget, og som findes gengivet Side 60 i Betænkningen. Der er foretaget enkelte Ændringer i Lovforslaget, men af disse Ændringer er kun en enkelt af saa stor Betydning, at den giver Anledning til særlig Omtale. Det drejer sig om Regelen i Forslagets § 16 om Indlæggelse paa Sygehus. Her er Forholdet for Øjeblikket efter Oktoberloven det, at enhver, der lider af smittefarlig Kønssygdom, har Ret til at faa Sygdommen behandlet for offentlig Regning, om fornødent paa Sygehus. Patienten har saaledes selv Valget mellem, om han vil behandles for offentlig Regning, eller om han vil behandles for egen Regning, det vil i de fleste Tilfælde sige for Sygekassens Regning. Det nedsatte sagkyndige Udvalg foreslog her, at Sygehusbehandling i Regelen skulde ske for Sygekassens Regning, idet det var naturligt at lade Sygekasserne betale for Behandlingen af disse Sygdomme paa samme Maade som for andre Sygdomme. Efter Modtagelsen af Udvalgets Betænkning har Spørgsmaalet været forhandlet mellem Indenrigsministeriet og Arbejds- og Socialministeriet, og det sidstnævnte Ministerium og Direktoratet for

Sygekassevæsenet fandt det uheldigt, om den af Udvalget foreslaaede Ordning blev indført, fordi den betyder et Brud med den bestaaende Sygekasseordning, idet Sygekasserne efter Udvalgets Forslag vilde komme til at betale for Sygehusindlæggelser for Kønssygdomme i videre Omfang, end de gør det for Øjeblikket efter Sygekassevedtægternes Ordlyd.

Man overvejede saa, om man kunde bibeholde en Ordning, hvorefter Sygekasserne skulde betale i saadanne Tilfælde, hvor de havde Pligt til det efter deres Vedtægter, men ikke i videre Omfang. En saadan Ordning vil imidlertid i Praksis give Anledning til Vanskeligheder ved Undersøgelsen af, om der foreligger Betalingspligt for Sygekasserne, og jeg har derefter fundet det rigtigst at bibeholde den nuværende Ordning, saaledes at enhver har Krav paa vederlagsfri Behandling paa Sygehus, naar det er nødvendigt, men saaledes ogsaa, at det selvfølgelig staaer vedkommende frit for at søge at blive indlagt for Sygekassens Regning. En saadan Ordning svarer som nævnt nøje til den nuværende, og der kommer derved til at gælde samme Ordning for Betaling for ambulat Behandling og for Sygehusbehandling. Man kan næppe heller se helt bort fra, at en Regel om, at der er Adgang til Indlæggelse paa Sygehus for offentlig Regning, medvirker til at skabe en effektiv Smittebekæmpelse. Spørgsmaalets økonomiske Rækkevidde er ikke særlig stor, idet der hidtil normalt har været Tale om Sygehusindlæggelser, der har kostet Staten ca. 600 000 Kr. om Aaret, og hvis man i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag havde ladet Sygekasserne betale, vilde det jo ikke have været ensbetydende med, at det offentlige Betalingspligt helt skulde bortfalde, idet der af det offentlige ydes Tilskud til Sygekassernes Drift.

Angaaende Indholdet af de enkelte Paragraffer i det foreliggende Lovforslag kan jeg henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget og til Udvalgets Betænkning. Jeg skal dog kort nævne de vigtigste Punkter, hvor det forelagte Lovforslag adskiller sig fra de nuværende Forhold.

Det vigtigste i Lovforslaget er, at Patienternes Pligt til at underkaste sig Undersøgelse og eventuelt Behandling for Kønssygdom efter Lovforslagets §§ 3 og 21 er udvidet, saaledes at ogsaa Personer, der har Grund til at formode, at de lider af Kønssygdom, er forpligtede til at gaa til Læge og over for denne opgive Navn, Stilling og Bopæl og de nødvendige